

i det andet Thing. Jeg tror, at det skal erkjendes, at det ikke, som det er blevet nævnt af det ærede Medlem for Odense (G. Koch), er en Bane af ren lokal Betydning; men det er en Bane, som har særlig Betydning for en stor Del af den paagjældende Krovinds, idet den ikke alene betjener Salling, men ogsaa i en væsentlig Grad Mors. Banen har allerede før, i Denhold til et tidligere Lovforslag, været sin Fuldbendelse nær, og jeg kan sige, at det maaske var rent lokale Forhindringer, der bevirkede Umuligheden for en hurtig Meddelelse fra det paagjældende Sted til Ministeriet, som gjorde, at den ikke kom til Fuldbendelse. Det var en stærk Sneedinter, saa at baade Telegrafen og Jernbaneforbindelsen var afbrudt, hvilket besværliggjorde Forhandlingerne i den Grad, at de ophørte; og Gens har jeg den Tro, at Jernbanen allerede den Gang vilde være kommen til Udførelse. Jeg har imidlertid anset Banen for at være vigtig nok til at optage den paa Forslaget, da der derom fremkom Begjæring fra Medlemmer af Landsstinget. Der er navnlig enkelte Linier, som man har flaget over ikke være optagne paa nærværende Lov. Det vil nu, af hvad jeg tidligere har sagt, fremgaa, at jeg ikke anser alle de Linier, som man kunde tænke sig som nyttige og ønskelige, men som ikke ere optagne paa Lovforslaget, for at være af den Besskaffenhed, at de ikke skulde kunne være Gjenstand for senere Forslag, hvortil man efter den Forstaelse, som jeg lægger i Lovforslaget, kunne gaa vidt; men jeg tror, at man gjør rettest i at begrænse sig til et mindre Antal, da man ved at tage altfor mange Linier op, skaber Vanskeligheder for Lovforslaget, som ellers ikke vilde være til Stede. Det ærede Medlem, som sidder lige overfor mig (Th. Nielsen), har rettet en Bebreidelse inod Regjeringen, fordi Linien Lange-Silkeborg ikke er optaget. Jeg skal i den Anledning tillade mig at bemærke, at Terrainet imellem Lange og Silkeborg og Afstanden mellem de to Lørbaner, som berøre disse to Punkter, er saa kort, at der ikke, naar der ikke var særlige Grunde til Stede, som anbefalede Anlægget af denne Jernbane, for Egnens Skyld kunde være Anledning til at anlægge den, idet der ikke vil være noget Sted imellem disse to Lørbaner, hvorfra der vil være over 1½ Mil til en af de nævnte Lørbaner; men under saadanne Omstændigheder har man aldrig hidtil anset det for nødvendigt at anlægge en Jernbane. Og naar man spørger, om der skulde være andre Grunde, som skulde gjøre det i høi Grad tilraadeligt og ønskeligt at anlægge denne Jernbane, og man har henvist til, at den vilde forkorte Veien fra det nordøstlige til det sydvestlige Sjælland, navnlig til Søbjerg, saa kan dette vel i visse Maader være rigtigt, men det er dog en Bane, som ikke har nogen praktisk Betydning. Det skal nemlig vel erkjendes, at Veien bliver en 5—6 Mil kortere over Silkeborg, end den er, naar den skal lægges over

den sydøstlige Bane ad Lunderstov, men Ankomsttiden til Søbjerg vil ikke blive tidligere, om man skulde gaa denne Vej dertil; den østlige Længdebane og Sydbanen ere nemlig anlagte paa en saadan Maade, at Togene fremføres der med saa meget større Hastighed, end det vilde blive Tilfældet paa de Baner, som skulde passeres ad Lange-Silkeborg-Herning osv., at der vilde bruges det samme Timeantal til at tilbagelægge Veien paa den sidste Strækning som paa den første, og hvis man tror, at der vilde være Pengesparelser forbundne dermed — hvorved man navnlig har tænkt paa Forsendelsen af Kreaturer fra den nordvestlige Del af Sjælland — saa er dette heller ikke Tilfældet, fordi Taxterne paa Jernbanen ere satte overensstemmende med de Beføstninger, som vilde være forbundne med at føre Kvæget frem paa de gamle Veie ved Drift, men ikke efter den Veilængde, de tilbagelægge, hvorfor jeg i Virkeligheden tror, at det ikke vilde være betydelig lettere for Taxterne fra den nordøstlige Del af Sjælland til Søbjerg, om der kom en saadan Forbindelse i Stand. Naar et æret Medlem har lagt megen Vægt paa, at Benyttelsen af Vandmassen i Gudena kunde være af særlig Interesse for Landbruget, saa skal jeg sige, at det ved tidligere Leiligheder er pavist, hvorledes man ikke for et Jernbaneanlægs Skyld kunde renoncere paa Vandveien, og at man heller ikke kunde være berettiget til at formindke Vandstanden i Gudena af andre Hensyn. — Man har under Forhandlingen i Dag ydet Ministeren den Anerkjendelse, at det Forslag, han forelagde i Landsstinget, var godt, og at den væsentligste Forandring, Landsstinget har foretaget, nemlig at Forslaget er gaet over til den lettere Bygning, ikke er en Forbedring, men en Forringelse af det. Idet jeg udtaler min Tilfredsstillelse ved den Anerkjendelse, der er ydet mig, vilde jeg dog sætte større Pris paa, om jeg her i Thinget havde fundet en større Tilbøjelighed til at nærme sig til det, som er vedtaget i Landsstinget, da derved Udsigten til at komme til et praktisk Resultat i høi Grad vilde være styrket. Man har gjort mange faktiske Indvendinger imod Gjennemføreligheden af det her foreslaede System. Jeg kan naturligvis som ikke Jagthyndig ikke stille min Kundskab og Indsigt paa disse Omraader lige overfor ærede Medlemmers, navnlig ikke overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Kvermoes), hvis Kundskab og Indsigt jeg, hvor der er Tale om Banebygnin g og Anlæg af den Natur, maa antage staar langt over min; men jeg støtter mig til Erfaringer, der ere gjorte paa andre Steder, og da skal jeg gjøre opmærksom paa, at det jo allerede for lang Tid siden er erkjendt, at man paa de Baner, der indskræntes til at have en mere lokal Betydning, maatte søge at tilveiebringe en lettere og billigere Banebygning. Naanlig er der i Lybskand af en Forsamling af Ingenieurer, som